

[Justitsministeren]

Man kan i denne forbindelse spørge, om domstolenes struktur er hensigtsmæssig, ikke mindst i lyset af de nye muligheder på det teknologiske område; samtidig bør man forholde sig mere samlet til de ændringer på retsplejeområdet, der er gennemført, og de ændringer, der må forventes gennemført i de kommende år. Det er på denne baggrund, at jeg for et stykke tid siden har indledt drøftelser med domstolenes organisationer om den nærmere tilrettelæggelse af en undersøgelse af domstolenes forhold. Jeg forventer, at en sådan undersøgelse – også med den nødvendige bistand fra eksterne konsulenter – kan sættes i gang i løbet af kort tid.

Sigtet hermed er ikke i første række at gennemføre besparelser, men hovedsigtet må være at højne den service, som domstolene yder over for borgerne, og herunder selvfølgelig også spørgsmålet om særlige flaskehalse, om beramelsestider og en række af de andre problemer, som jeg har været inde på. Det er med dette sigte, at der er et klart behov for en mere samlet overvejelse, som jeg naturligvis også meget gerne og naturligt vil inddrage Folketinget i.

*Forhandling***Dorte Bennedsen (S):**

Jeg vil gerne takke ministeren for den besvarelse, han kom med her. Jeg ved godt, at vi selv i formuleringen af forespørgslen har lagt op til, at der skulle bruges mange tal, og jeg vil sige, at det brugte ministeren jo også, så jeg vil glæde mig til, at hans tale kommer på tryk, så jeg kan læse den.

Jeg har nogle kommentarer til den allerede på dette tidspunkt. Jeg er glad for, at ministeren så klart gav udtryk for, at når det drejer sig om kriminalforsorgen, så er bevillingerne steget mindre end pristallet, samtidig med at der er kommet flere opgaver. Vi fik også at vide, at der i 1988, tror jeg det var, var skåret 300 årsværk væk og i 1990 yderligere 50 årsværk.

Jeg er ganske enig i, at rationalisering og effektivisering inden for en vis grænse er fornuftig; der er utvivlsomt opnået mange gode ting gennem rationalisering i den offentlige sektor. Men der er en grænse, og jeg hæftede mig ved, at ministeren som begrundelse for de 50 årsværk i 1990 sagde, at det var nødvendigt for at opnå balance mellem forbrug og bevillinger.

Ja, sådan kan man jo se på det. Jeg har den fornemmelse, at ministeren har en meget finanslovøkonomisk indgangsvinkel til tingene. For man kunne jo også overveje, om man ikke skulle opnå en balance mellem bevillinger og de arbejdsopgaver, man forventer det pågældende område skal udføre.

Kriminalforsorgen er ikke blevet skåret ned i personale, sagde ministeren. Men der er jo skåret i kriminalforsorgens bevillinger på anden vis. Jeg er vidende om, at der er skåret i bevillingerne til de såkaldte § 808-undersøgelser, undersøgelser, der typisk foretoges ude i byen for købt arbejdskraft. Der er der skåret, og det vil sige, at kriminalforsorgens personale altså skal løbe væsentlig stærkere, når de skal løse en del af den opgave.

Jeg vil også gerne i forbindelse med kriminalforsorgen spørge til den nye enhedsuddannelse. Jeg forstod på ministeren, at det var inden for de eksisterende økonomiske rammer – jeg vil godt spørge, om der er afsat penge til omskoling og efteruddannelse af dette personale.

Så havde ministeren nogle betragtninger om domstolene og mange tal på, hvordan de civile sager og straffesagerne og tinglysningssagerne var gået op og ned. Dem gjorde jeg ikke engang noget forsøg på at huske, fordi mit budskab er et andet: at sagsantallet jo egentlig er temmelig uinteressant. Der er ikke noget mærkværdigt i, at tinglysningssager er faldet drastisk i disse år, sådan som boligmarkedet har været, men der er jo altså det ved tinglysningssager, at de stort set ingen tid tager, så det løser jo ikke op for nogen nye ressourcer. Det, der er interessant, er, at en række af de tunge sagsområder har været stigende. Og vi kan altså også se det på, at der et sted som i Vestre Landsret er eksorbitant lange ventetider.

Ministeren var inde på, at sagsantallet var faldet her i de senere år. Jeg har en ubehagelig fornemmelse af, at når sagsantallet på nogle områder, civile sager, er faldet, så hænger det sammen med, at man har indført retsafgifter, og at man har indskrænket adgangen til anke. Jeg vil ikke bestride, at det kan gøres i et vist omfang, men jeg synes, det er betænkeligt for retssikkerheden, hvis det er de instrumenter, man bruger: at sætte høje afgifter, så folk holder sig væk fra domstolene, og at indskrænke adgangen til anke – det er retssikkerhedsmæssigt en betænkelig ting, som jeg nok vil være bekymret for at man går videre med.